

[PROŻNOCHLUBNY *ai*

A sg m pr(o)żnochlubny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przymiotnik od „prożna chluba”: służący próżności: Ná co Krol zezwolić nie chciał/ á zá Titul
prožno chlubny pokoju nie kupował StryjKron 766.*

ZCh